

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 256.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tem præ se tulerit, ac ne vltimam quidem captiuitatem, quam à Romanis perpeffus est, in contumeliarū Christo illatarū pœnam atque vltionem sese subiffse confessus sit: hic autem, vt qui in extremo vitæ spiritu de peccatorum remiffione minime desperarit, verum scelerum agmen diuinitatis prædicatione correxerit, & expiarit.

Eidem. 256.

Quòd Dominus inter duos latrones cruci affigi sustinuerit, voluntariam ipsius ad duos populos præsentiam patefecit: ad quos, vt vtrumque per incarnationē suam renouaret, vltro ac sponte accessit: etiam si prior, quemadmodum ex latronibus vnus, id beneficium repudiarit (Non habemus regem, inquit, nisi Cæsarem) dum & innoxiiū sanguinem in capitis sui perniciem ad necem depoposcit, & huiusmodi cæde tanquam iusta gloriatus est. Ex quo effectum est, vt & hic populus & latro ille regno exciderint.

Eulogio. 257.

Ex oriente luce matutina lux abscedit. Claro sole oriente siderum chorus obscuratur. Cum purus ac liquidus dies illuxit, auroræ vmbra finem accipiunt. Cum Euangelij sapientia effulsit, legis puerilis institutio munus suum exercere desijt. Sic nempe vocis vsu amittit Zacharias, posteaquàm nouæ atque admirandæ salutationis lætum nuncium audiuit.

Petro Cœnobiarchæ. 258.

Monasticæ vitæ tirones, nec regulæ iugo immodicè onerare oportet, ne statim in ipsis præludijs animis frangantur, ac deficiant: nec rursus indomitos ac laborum expertes relinquere, ne in socordiam & ignauiam prolabantur: verum paulatim ad altiora prouehere: vt, quemadmodum Isaac, sensim progredientes, in maiorem magnitudinem euadant. Nam quod im-

αἰχμαλωσίαν, ἢν ὑποβριμίων ὑπέ-
μεινε εἰς ἀμύμον τῆς χεῖρας πα-
ροινῶν ὁμολογίας ὑφιστασθῆναι· ὁ δὲ,
πρὸς αὐτῶ τῶ τελει μὴ Σπυγνοῦς
τῆς ἀφείσεως, ἀλλ' ἐν αὐτῶ τον ἴσ-
μὸν τῆς χακῶν θεολογία διορθωσά-
μῃρος.

Τῶ αὐτῶ. σιγ.

Τὸ μέσον τῆς ληστῶν ἀναχέσθησαν
ραθῆναι τὸν κύριον, πλὴν ἐκούσιον αὐ-
τῶ πρὸς τὸς δύο λαθρο ἀπεκάλυψε
παρῆσιαν. πρὸς οἷς ἐκὼν παρεγένετο,
ἀμφοτέρως τῆ ἑαυτῶ βεβληθεὶς ἐναν-
θρωπήσῃ ἀνακείσασθαι. εἰ καὶ ὁ πρὸς-
τερος ὡς ὁ εἰς τῆς ληστῶν παρητήσα-
το· ὅτι ἔχιδν, λέγων, βασιλεία εἰ μὴ
Καίσαρα. καὶ τὸ αἷμα τὸ ἀγῶν ὅτι
πλὴν ἑαυτῶ κεφαλὴν ἐξαγέμῃρος. καὶ
ὡς διχθῶ τῶ φόνῳ ἐναβρωτόμῃρος. φέρε.
ἀφ' ὧν καὶ ἔτοι κακείνος τῆς βασι-
λείας ἐξέπεσον.

Εὐλογία. σιζ.

Ἀνατέλλοντος φωτός, ὁ ὄρθρος ὑπο-
χρεῖ· ἡλὶς ἀνιχόντος λαμψῶς, τὸ
τῆς ἀτέρων ἀμαρῆται χροφῆματα.
ὅτι ἀθελος ἡμέρα ὅτι φανῆ, τὰ τῆς
ἑῶ Σπυλῆγει σιείσματα. ὅτι ἡ τοῦ
εὐαγγελίς σοφία ἐξέλαμψεν, ἡ τῆ νό-
μῃ παιδαγωγία ἐχόλασεν. ἔτω κα-
φύει Ζαχαρίας, τὰ τῆ νῆς καὶ ὅτι
δόςσ ἀσπασμῃ ἀκηκῶς εὐαγγελία.

Πίτρω ἀρχιμανδρίτη. σιη.

Τοὺς τῆς μοναχῶν νεοπαγεῖς ἔτε
καταφορτίζεν δ' αὐτῶ τῆ κανόνος ζυ-
γῶ, ἵνα μὴ εὐδῆς ἐν πρῶσιμῳ ἀπει-
πῶσιν, οὔτε ἀδαμάσθῃς καὶ Σπυγνοῦς
ἑῶν, ἵνα μὴ πρὸς βραχυμίαι ἐμπέσω-
σιν, ἀλλὰ χεῖ βραχὺ πρῶσαιζεν αὐ-
τοῖς πλὴν ἀνάβασιν, ἵνα ὡς Ἰσαὰκ
πρῶβαινοντες μείζονες γένωνται. ὁ γινεται
γὰρ ὑποβάλλων πόνος ποιῆ, τῆτο
καὶ